

дава и сабѣ-тъ си да го прободете. Графица-та става и хуртува.)

Графица-та. Та пощадете ма съ тѣзи вашѣ досадиѣ молбѣ; нѣ ли то срамота. да ми досаждавате толкози пѣти. Махайте са скоро отъ очитѣ ми!

Голось. Ахъ! прободете ма, милостива Графице! — Обичамъ да лежѣ мрътавъ предъ ваши-тѣ крака нежели да си не получѣ желаніе-то.

Графицѣ-та. Срамота! за срамете са одъ ду-мы-тѣ си; та вы трѣбува да знаете че азъ пове-че си пазѣ честь-тѣ, нежели сичко-то иманіе на тойзи свѣтъ; защо е на мѣжъ-тѣ и на жена-та сичко-то иманіе и украшеніе на тойзи свѣтъ, кога не-ма честь — — — — человекъ е безъ честь като тѣло безъ душѣ.

Голось. Но любовь-та надминува сичко-то.

Графица-та. Добрѣ, новы трѣба да знаете, че колко то е любовь-та на мѣжъ-тѣ и на жена по честна и по вѣрна, толкова е по света и по драгоцѣнна.

Голось. А какво ви помага сега ваша-та вѣр-ность; ето вы тѣй млади, а чи трѣба да живѣете като калугерица: та той, ако да вы любаше искрено, щеше да остане при васъ, а управитель надъ войскѣ-тѣ щеше да гуди Волфа; но той не вы люби искрено.

Графица-та. Доста! нехуртувай вече. — Какъ вы смѣете да хуртувате тѣй противъ господарѣ си предъ мене.

Голось. А чи защо не смѣѣ да хуртувамъ истинѣ-тѣ та той, ако да вы любши искрено ще-